DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU

10 września | Nr. 25 | Rok 1932.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 85 gr, poleconą 1 zł 45 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 12.12.61, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał IV-ty 1932 r., która wynosi z przesyłką pocztową zł 6.00.

TREŚĆ:

377.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o zmianie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o rejestrowym zastawie rolniczym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.VIII. 1932 r. Nr. 72, poz. 655).

378.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 29 czerwca 1924 r. o lichwie pieniężnej.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.VIII. 1932 r. Nr. 72, poz. 656).

379.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o stosowaniu przepisów ustawy karnej skarbowej do przestępstw skarbowych, polegających na naruszeniu przepisów w zakresie: podatku od cukru, podatku od olejów mineralnych, sztucznych środków słodzących, wywozu zagranicę złota, prawa lotniczego, opłaty od kart do gry oraz państwowego podatku przemysłowego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.VIII. 1932 r. Nr. 72, poz. 657).

380.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

o pomocy bezrobotnym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 664).

381.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 23 sierpnia 1932 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 13 września 1927 r. o opodatkowaniu cukru.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 665).

382.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 sierpnia 1932 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. w sprawie zmiany ustroju pieniężnego.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 668).

383.

ROZPORZĄDZENIE
PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 26 sierpnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych, Skarbu, Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Przemysłu i Handlu o sposobie wymiaru, poboru, ściągania i kontroli opłat na rzecz Funduszu Pomocy Bezrobotnym.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 670).

384.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I REFORM ROLNYCH

z dnia 9 sierpnia 1932 r.

o zawieszeniu ceł wywozowych od niektórych gatunków drewna, od niektórych metali półszlachetnych oraz od szmat, skrawków tkanin, starych: lin, powrozów i sznurków; skrawków papieru i makulatury.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 671).

385.

ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 19 sierpnia 1932 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Reform Rolnych o uregulowaniu cen przetworów zbóż chlebowych, mięsa i jego przetworów oraz cegły.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 672).

386.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW
SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 sierpnia 1932 r.

w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych w sprawie powołania delegatów do spraw finansowo - rolnych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 26.VIII. 1932 r. Nr. 72, poz. 658).

387.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 13 sierpnia 1932 r.

w sprawie zmiany nazwy niektórych urzędów skarbowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 673).

388.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 sierpnia 1932 r.

o wycofaniu z obiegu srebrnych monet jednozłotowych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 674).

389.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 sierpnia 1932 r.

o ustaleniu wzoru monety srebrnej wartości 10 złotych.

(Patrz Dz. U. R. P. z dn. 29.VIII. 1932 r. Nr. 74, poz. 675).

390.

ZARZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 sierpnia 1932 r.

w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów.

Na podstawie art. 4, 12 i 15 ustawy z dnia 31 lipca 1919 r. o tymczasowej organizacji władz i urzędów skarbowych (Dz. P. P. P. Nr. 65, poz. 391) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Z zakresu działania 2 Urzędu Skarbowego w Wilnie wyłącza się czynności rachunkowe i kasowe 4 Urzędu Skarbowego w Wilnie.

§ 2.

Kasę 4 Urzędu Skarbowego w Wilnie zaszeregowuje się do typu B.

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Równocześnie ulega częściowej zmianie zarządzenie z dnia 21 grudnia 1931 r. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 36, poz. 520) w sprawie zaszeregowania kas urzędów skarbowych do jednego z dwóch typów.

Minister Skarbu:
(—) *Jan Piłsudski*

391.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 12 sierpnia 1932 r.
L. D. IV. 17677/3/32

w sprawie stosowania ceł maksymalnych

Do
Wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W związku z wątpliwościami, powstałemi w niektórych urzędach celnych przy stosowaniu ceł maksymalnych, wyjaśnia się, co następuje:

1. Stosownie do § 4 p. „a" rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 29 marca 1932 r. w sprawie stosowania ceł maksymalnych (Monitor Polski Nr. 75, poz. 106; Nr. 81, poz. 114 i Nr. Nr. 103 i 105), nie stosuje się ceł maksymalnych do towarów pochodzenia niemieckiego, objętych listami A. i B., o ile towary te znajdowały się przed 1 kwietnia r. b. w składach urzędowych, kolejowych, pocztowych oraz w składach nieurzędowych, pozostających pod zamknięciem celnem.

Do towarów tych, gdy chodzi o cła maksymalne, niema również zastosowania 14-to dniowy rygor, przewidziany w § 6 ust. 1 rozporządzenia Ministra Skarbu o postępowaniu celnem (Dz. U. R. P. Nr. 17, poz. 105 z 1932 r.).

2. Zgodnie z postanowieniami § 4 pp. „c" i „d" nie należy stosować cła maksymalnego:

a) do przewożonych przez podróżnych przedmiotów, które nie mogą być zwolnione od cła na podstawie art. 10 p. 11 rozporządzenia o taryfie celnej, pod warunkiem, że przedmioty te nie mają charakteru handlowego oraz, że nie zachodzi podejrzenie, iż podróż przedsięwzięto jedynie w celu wprowadzenia przedmiotów z ominięciem cła maksymalnego,

b) do drobnych ilości towarów, które mieszkańcy pogranicza przywożą do kraju na własny użytek.

3. Analogicznie do postanowień § 1 okólnika z dnia 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30, nie należy wymagać świadectw pochodzenia w celu niestosowania cła maksymalnego do wzorów i próbek towarów, przybywających z krajów traktatowych w drobnych ilościach, jakoteż do towarów, przesyłanych z krajów traktatowych w przesyłkach pocztowych nie mających charakteru handlowego.

4. Przewidziane w § 2 lit. „a" świadectwa pochodzenia dotyczą świadectw wystawianych przez urzędy celne tylko tych państw, dla których ustalono specjalny wzór świadectwa, zapowiedziany w § 4 p. c okólnika L. D. IV. 1141/3/30.

Wzory takie ustalono dotychczas z następującemi państwami: Anglją, Bułgarją, Danją, Estonją, Francją, Italją, Jugosławją, Norwegją, Szwecją, Szwajcarją.

5. Gdy chodzi o towary, pochodzące z jednego z państw (poza Rzeszą Niemiecką), które nie zawarło z Polską umowy handlowej oraz w którem niema ani dyplomatycznej ani konsularnej placówki polskiej, świadectwo pochodzenia, stwierdzające pochodzenie towaru nie z Rzeszy Niemieckiej, może być zawizowane przez placówkę polską, akredytowaną w innem najbliższem miejscu pochodzenia towaru państwie.

6) Specjalne opakowania, o ile stanowią towar podlegający cłom maksymalnym, należy clić z zastosowaniem stawek maksymalnych bez względu na to, czy zawarty w nich towar podlega cłu maksymalnemu czy też nie.

7) Przy odprawach warunkowych zabezpieczenie celne od towarów, pochodzenia niemieckiego, podlegających cłom maksymalnym, należy pobierać w wysokości cła maksymalnego.

8) Wykaz A towarów, podlegających cłom maksymalnym sporządzony został na podstawie wykazów towarów wymienianych w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1925 r. (Dz. U.R. P. Nr. 61, poz. 430) i z dnia 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 486).

Uwagi do niektórych pozycyj, mogące mieć wpływ na wymiar cła, umieszczone w/g ówczesnego brzmienia powołanych rozporządzeń Rady Ministrów.

Umieszczone ponadto w wykazie uwagi, mające charakter wyjaśnień taryfikacyjnych, aczkolwiek na wymiar cła bezpośrednio nie wpływają, mają za zadanie podkreślić, że rozporządzenie o cłach maksymalnych chociaż uważane jest za prawo specjalne, nie zmienia w niczem wskazówek co do taryfikowania towarów.

W związku z powyższem wyjaśnia się przykładowo, że:

a) uwagi taryfikacyjne umieszczone przy objętych cłami maksymalnemi pozycjach: 76, 158, 171, 216, a wskazujące w/g jakich poz. tar. c. należy clić towar, trzeba interpretować w ten sposób, że cłu maksymalnemu podlegają odnośne towary tylko wtedy, gdy odpowiedni punkt pozycji, w/g której uwaga nakazuje clić te towary, objęty jest cłami maksymalnemi,

b) uwaga do poz. 173 t. c. o pobieraniu 40% względnie 60% dodatku odnosi się tylko do towarów tej poz. objętych cłami maksymalnemi, t. j. do pp. 3, 8 i 11, natomiast towary, objęte innemi punktami tej pozycji, cłu maksymalnemu nie podlegają,

c) objęte cłami maksymalnemi towary z pozycji: 112 pp. 7, 23 i 32; 169 pp. 9 i 11; 172 pp. 1, 2, 3, 4 i 6; 212 pp. 1, 2, 3, 4 i 5 — podlegają opłacie cła maksymalnego łącznie z wagą bezpośredniego opakowania względnie łącznie z wagą specjalnych puzder, futerałów i t. p., względnie z wagą kartek, do których są przymocowane.

Za Kierownika Departamentu:
(—) *Danielewicz*
Naczelnik Wydziału

(Monitor Polski z dn. 23.VIII. 1932 r. Nr. 192, poz. 225).

392.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 25 sierpnia 1932 r.

D. V. 832/5/32

w sprawie zabezpieczenia hipotecznego opłat stemplowych.

Do
Izb Skarbowych w Poznaniu i Grudziądzu oraz do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego, (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Jeżeli ktoś, zamierzając kupić nieruchomość, prosi o odroczenie płatności opłaty stemplowej, (zezwolenie na uiszczenie ratami), to w razie przychylnego załatwienia tej prośby jest niezbędnem hipoteczne zabezpieczenie opłaty stemplowej na nieruchomości, stanowiącej przedmiot zamierzonego kupna.

Urzeczywistnienie powyższego postulatu napotyka trudności na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, na skutek swoistej struktury, przepisów tego kodeksu, tyczących się nabycia własności nieruchomości. Gdy bowiem w myśl §§ 873 i 925 kodeksu cywilnego niemieckiego do przeniesienia własności nieruchomości potrzebne są: przewłaszczenie (powzdanie) oraz wpis w księdze wieczystej, gdy zatem kontrakt kupna (kontrakt obligatoryjny) nie przenosi własności, przeto zezwolenie i wniosek na wpis hipoteki, zabezpieczającej opłatę stemplową — o ile te oświadczenia składa kupujący przed zapisaniem go za właściciela w księdze wieczystej nie mają znaczenia.

Wobec powyższego warunek hipotecznego zabezpieczenia opłaty stemplowej, której płatność została odroczona, może być spełniony tylko w ten sposób: 1) że zezwolenie i wniosek w przedmiocie wpisu hipoteki, zabezpieczającej opłatę stemplową, będą podpisane nie przez kupującego, lecz przez osobę uprawnioną do udzielenia takiego zezwolenia i stawienia takiego wniosku t. j. przez właściciela zapisanego w księdze wieczystej w chwili wystąpienia do sądu z wnioskiem o zapis hipoteki. Nie stanowi różnicy, czy zapisanym właścicielem danej nieruchomości jest sprzedawca lub czy jako właściciel jest zapisana inna osoba, od której sprzedawca — na podstawie jednego lub więcej kontraktów obligatoryjnych — wywodzi swoje prawo żądania, aby nieruchomość została sprzedawcy oddana na własność (art. 12, punkt 4 u. o. s.); 2) że na skutek zezwolenia i wniosku, o których mowa pod 1), zostanie zapisana w księdze wieczystej hipoteka, zabezpieczająca opłatę stemplową, oraz że notarjusz (art. 27 i 28 u. o. s.) względnie sąd (art. 30, ustęp trzeci, u. o. s.), uzależni sporządzenie kontraktu kupna od dostarczenia dowodu zapisania owej hipoteki zabezpieczającej.

Pismo — zawierające zezwolenie i wniosek, o których mowa — ma być ułożone w formie aktu notarjalnego lub sądowego (albo uwierzytelnionego notarjalnie lub sądownie) według następującego schematu:

„Jestem zapisanym właścicielem nieruchomości X karta . . . Sądu Powiatowego . . . . Nieruchomość tę zamierza kupić pan A.

Celem zabezpieczenia opłaty stemplowej od wymienionej umowy kupna — wraz z odsetkami za odroczenie, karami za zwłokę, kosztami egzekucyjnemi i kosztami sądowemi — ustanawiam na nieruchomości wyżej wymienionej hipotekę do maksymalnej wysokości . . . . . . zł, oraz zezwalam i wnoszę o zapisanie powyższej hipoteki w księdze wieczystej. Hipoteka ta ma mieć pierwszeństwo przed hipotekami, które na podstawie wyżej wymienionej umowy kupna mają być ustanowione".

Decyzja, zawierająca zezwolenie na odroczenie płatności (uiszczenie ratami), będzie zawierała następujące zastrzeżenie:

„Niniejszego zezwolenia udziela się pod warunkiem 1) że notarjuszowi, względnie sądowi — przed którym wymieniona wyżej umowa ma być sporządzona, zostanie przed sporządzeniem kontraktu przedstawiony dowód, iż w księdze wieczystej, tyczącej się nieruchomości, która jest przedmiotem owej umowy, jest w dniu sporządzenia umowy zapisana hipoteka do maksymalnej wysokości . . . . zł, — celem zabezpieczenia opłaty stemplowej, o której mowa, wraz z odsetkami za odroczenie, karami za zwłokę, kosztami egzekucyjnemi i kosztami sądowemi".

2) że umowa zostanie sporządzona najpóźniej w dniu . . . . ".

Data, która zostanie umieszczona w miejscu wyżej zaznaczonem kropkami, nie może być późniejsza niż 6 tygodni od daty zezwolenia na odroczenie płatności (uiszczenie ratami).

Jeżeliby strony, otrzymawszy zezwolenie na odroczenie płatności (na uiszczenie ratami) i spowodowawszy hipoteczne zabezpieczenie opłaty stemplowej wraz z należnościami ubocznemi, następnie zwróciły się do władzy skarbowej z wnioskiem o wykreślenie hipoteki, motywując ten wniosek twierdzeniem, że odstąpiły od zamiaru zawarcia umowy, to przychylne załatwienie tego wniosku nie może nastąpić przed upływem terminu, do którego umowa miała być sporządzona według treści zezwolenia na odroczenie płatności.

Dyrektor Departamentu:
(—) *W. Koszko*

393.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 22 sierpnia 1932 r.

Nr. 12/Dyr.

w sprawie wstrzymania sprawozdań dekadowych o obrocie spirytusu.

Do
wszystkich prywatnych rektyfikacyj spirytusu.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego zawiadamia, że poczynając od dnia otrzymania niniejszego zarządzenia, nie należy sporządzać i nadsyłać do D. P. M. S. sprawozdania: dekadowy obrót spirytusu (Form. 11/III).

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

394.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY DYREKCJI PAŃSTWOWEGO MONOPOLU SPIRYTUSOWEGO

z dnia 25 sierpnia 1932 r.

Nr. 13/II

w sprawie skasowania rozlewu spirytusu mocy 90° i wódki zwyczajnej mocy 35 .

Do
Izb Skarbowych (Wydział IV), Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) oraz urzędów skarbowych akcyz i monopolów państwowych.

Z dniem 1 września 1932 r. kasuje się rozlew do butelek wszystkich pojemności spirytusu do celów domowych i leczniczych mocy 90° i wódki zwyczajnej mocy 35°.

Sprzedaż tych wyrobów przedłuża się aż do wyczerpania istniejących zapasów.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

395.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 9 sierpnia 1932 r.

w sprawie zmiany nazwy wsi Zagożdżon w gminie Pionki, powiecie kozienickim, województwie kieleckiem.

Niniejszem zmieniam nazwę wsi Zagożdżon w gminie Pionki, powiecie kozienickim, województwie kieleckiem na „Pionki".

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *Bronisław Pieracki.*

(Monitor Polski z dnia 18.VIII. 1932 r. Nr. 188, poz. 222).

396.

OBWIESZCZENIE Urzędu Długów Państwa

z dnia 10 sierpnia 1932 r.

zawierające numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 1 sierpnia 1932 r.

Urząd Długów Państwa podaje do wiadomości numery obligacyj 3% Premjowej Pożyczki Budowlanej Serji I, na które padły wygrane w dniu 1 sierpnia 1932 r.

250.000 zł. w zł.

670495

50.000 zł. w zł.

430397

10.000 zł. w zł.

003543	200501	288307	717872	942095
155290	217948	383895	797893	955052

1.000 zł. w zł.

039738	279197	419643	614941	782680
044608	289939	419677	621283	785354
045203	290117	424104	623563	817685
045334	291889	428469	624260	838284
046435	296217	438645	641475	845924
113090	303341	441695	650390	853217
137439	312338	471737	651180	858472
170310	315347	488514	676444	865932
175801	329382	536066	689518	879301
179112	333254	554688	696890	880312
195731	335187	557109	704564	882546
199244	335501	557485	707445	891347
215865	370380	561169	708002	907605
234034	378210	572341	712732	908872
237680	380396	580921	724096	923346
245793	389660	582880	742586	948918
256482	390031	586524	742688	962082
275368	399830	592729	755920	962996
278550	409805	594205	764518	990433
278825	411380	614813	769285	994111

Ogółem wylosowano 112 premij na sumę 500.000 zł. w zł.

Kierownik Urzędu Długów Państwa:
(—) *Dr. Bielak.*

KOMUNIKAT

Ukazała się w druku książka „Postępowanie egzekucyjne władz skarbowych. Teksty i Objaśnienia" w opracowaniu Dr. Józefa Horszowskiego i Mgr. Romualda Galstera, zaopatrzona w przedmowę Ministra Prof. Władysława Zawadzkiego. Książka ta zawiera szczegółowe wyjaśnienia do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 czerwca 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnem władz skarbowych oraz teksty obowiązujących obecnie przepisów z zakresu egzekucji administracyjnej.

Książkę tę zaleca się do użytku władz skarbowych.